Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 1. februára 2017 [1]

Spojené veci C-361/15 P a C-405/15 P

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P),
Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (C-405/15 P)
proti

Group Nivelles NV

„Odvolania – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Konanie o výmaze – Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci odtok sprchy – Skorší dizajn – Posúdenie novosti a osobitého charakteru napadnutého dizajnu – Dôkazné bremeno zaťažujúce navrhovateľa výmazu – Požiadavky súvisiace s vyobrazením skoršieho dizajnu – Znenie a pôsobnosť článku 3 nariadenia č. 6/2002 – Právomoci zverené EUIPO v rámci vykonávania dôkazov – Článok 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 – Hranice preskúmania zákonnosti Všeobecného súdu – Článok 61 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 – Dôvod týkajúci sa verejného poriadku“

I – Úvod

1. Prejednávané veci by mali Súdny dvor viesť k tomu, aby spresnil pôsobnosť pojmov a zásad dôležitých pre uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva [2].

2. Súdny dvor by mal predovšetkým pripomenúť *ratio legis* tohto nariadenia a právomoci, ktoré sa majú alebo nemajú priznať inštanciám Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) pri preskúmaní návrhu na výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva.

3. Tento spor má svoj pôvod v návrhu podanom spoločnosťou I-Drain BVBA, neskôr Group Nivelles NV [3], na výmaz zapísaného dizajnu, ktorého majiteľom je spoločnosť Easy Sanitary Solutions BV [4], a ktorý podľa tohto zápisu znázorňuje „odtok sprchy“. Na podporu svojho návrhu na výmaz podaného na výmazové oddelenie EUIPO, spoločnosť Group Nivelles tvrdila, že tento dizajn sa nevyznačoval novosťou a osobitým charakterom, pričom sa opierala o existenciu skoršieho dizajnu a jeho sprístupnenie verejnosti. Problémy, ktoré vznikli pri preskúmaní tohto návrhu na výmaz, súvisia s pochybeniami, ktorých sa dopustila navrhovateľka výmazu, ktorá riadne nezobrazila stav techniky, ale zároveň aj výmazové oddelenie a tretí odvolací senát EUIPO, ktoré nevykonali správne porovnanie dotknutých dizajnov.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142. Toto nariadenie bolo zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1891/2006 z 18. decembra 2006 (Ú. v. EÚ L 386, 2006, s. 14).

3 I-Drain bola potom zlúčená so spoločnosťou Group Nivelles.

4 Ďalej len „ESS“.

4. Vo svojom rozsudku z 13. mája 2015, Group Nivelles/ÚHVT – Easy Sanitairy Solutions (Sprchový odtokový žľab)[5], teda Všeobecný súd zrušil rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO zo 4. októbra 2012[6].

5. Vo svojich odvolaniach EUIPO a ESS navrhujú zrušenie, resp. čiastočné zrušenie tohto rozsudku.

6. V týchto návrhoch najprv navrhnem Súdnemu dvoru, aby *ex offo* zohľadnil dôvod založený na nedostatku právomoci Všeobecného súdu. Myslím si totiž, že tento súd prekročil hranice preskúmania zákonnosti, ktoré mu prináleží podľa článku 61 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 v rámci skúmania vedľajšieho dôvodu podaného zo strany ESS, takže napadnutý rozsudok preto treba podľa môjho názoru čiastočne zrušiť.

7. V druhom rade navrhnem Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolanie, ktoré podal EUIPO vo veci C-405/15 P.

8. V prvom rade uvediem dôvody, pre ktoré sa podľa mňa Všeobecný súd naozaj v bodoch 77 až 79 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď od EUIPO vyžadoval, aby zrekonštruoval tento skorší dizajn tým, že skombinuje jeho rôzne časti vyobrazené v rozličných výňatkoch z katalógov priložených k návrhu na výmaz. Vysvetlím, že taká povinnosť je v rozpore so znením a významom článku 3 nariadenia č. 6/2002, a nemôže teda patriť do rámca posúdenia novosti dizajnu v zmysle článku 5 tohto nariadenia, a ako taká nemôže patriť ani medzi právomoci, ktoré sú oddeleniam EUIPO zverené podľa článku 63 ods. 1 uvedeného nariadenia.

9. V druhom rade uvediem dôvody, pre ktoré toto konštatovanie nie je takej povahy, že by mohlo privodiť zrušenie napadnutého rozsudku.

10. V treťom a poslednom rade navrhnem Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolanie, ktorá podala ESS.

II – Právny rámec Únie

A – Nariadenie č. 6/2002

11. Podľa článku 3 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 6/2002 „dizajn“ znamená vonkajšiu úpravu celku alebo časti výrobku, ktorá vyplýva zo znakov najmä línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenia.

12. Podľa článku 4 ods. 1 tohto nariadenia je ochrana dizajnu dizajnom Spoločenstva podmienená tým, že tento dizajn je nový a má osobitý charakter.

13. Podľa znenia odseku 2 uvedeného ustanovenia dizajn použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, sa považuje za nový s osobitým charakterom iba vtedy, ak súčasť po začlenení do zloženého výrobku zostáva viditeľná počas bežného užívania zloženého výrobku, a samotné viditeľné znaky súčasti samy osebe spĺňajú podmienky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru.

14. Podľa článku 5 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia sa zapísaný dizajn Spoločenstva považuje za nový, ak žiadny zhodný dizajn nebol sprístupnený verejnosti pred dňom podania prihlášky na zápis dizajnu, pre ktorý sa žiada ochrana, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.

5 T-15/13, EU:T:2015:281, ďalej len „napadnutý rozsudok“.

6 Vec R 2004/2010-3 týkajúca sa konania o výmaze medzi I-Drain a ESS.

15. Článok 5 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 navyše spresňuje, že dizajny sa považujú za zhodné, ak sa ich znaky odlišujú iba v nepodstatných detailoch.

16. Podľa článku 6 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia má zapísaný dizajn Spoločenstva osobitý charakter, ak sa celkový dojem, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, odlišuje od celkového dojmu vyvolaného u takéhoto užívateľa akýmkoľvek iným dizajnom, ktorý verejnosti už bol sprístupnený pred dňom podania prihlášky, alebo ak sa žiada o právo prednosti, pred dňom vzniku práva prednosti.

17. Podľa článku 7 ods. 1 uvedeného nariadenia na účely uplatnenia článku 5 ods. 1 písm. b) a článku 6 ods. 1 písm. b) tohto istého nariadenia platí, že dizajn bol sprístupnený verejnosti, ak sa zverejnil po zápise, alebo ak bol vystavený, použil sa v obchodovaní alebo sa inak zverejnil pred dňom, kedy sa dizajn, pre ktorý sa žiada ochrana, po prvý raz sprístupnil verejnosti, s výnimkou, ak sa tieto prípady počas bežného obchodovania nemohli stať známymi kruhom, ktoré sa špecializujú na príslušný sektor a pôsobia v rámci Európskej únie.

18. Článok 10 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 s názvom „Rozsah ochrany“ uvádza, že rozsah ochrany, ktorú priznáva dizajn Spoločenstva, zahrňuje akýkoľvek dizajn, ktorý nevyvoláva u informovaného užívateľa odlišný celkový dojem.

19. Podľa článku 25 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia sa dizajn Spoločenstva môže vymazať, ak nespĺňa požiadavky článkov 4 až 9 uvedeného nariadenia.

20. V hlave VII s názvom „Odvolania“, článok 61 ods. 2 tohto nariadenia spresňuje, že „návrhy [na Súdny dvor] sa môžu týkať prekročenia právomoci, porušenia podstatnej procesnej podmienky, porušenia Zmluvy, tohto nariadenia alebo akéhokoľvek pravidla práva týkajúceho sa ich použitia alebo zneužitia moci“.

21. V hlave VIII s názvom „Konanie pred úradom“, článok 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 navyše uvádza, že „v konaniach pred úradom úrad preskúma skutočnosti z vlastného podnetu. V konaniach týkajúcich sa návrhu na výmaz je však úrad viazaný pri tomto skúmaní skutočnosťami, dôkazmi a tvrdeniami predloženými účastníkmi a návrhmi, o ktoré sa žiada“.

22. Podľa článku 65 ods. 1 tohto nariadenia môže EUIPO v každom konaní prijať opatrenia na vykonanie dokazovania a najmä vypočuť účastníkov konania a svedkov, požadovať informácie, ako aj predloženie dokumentov a dôkazných prostriedkov, alebo tiež stanovisko znalca.

B – Nariadenie č. 2245/2002

23. Napokon nariadenie Komisie (ES) č. 2245/2002 z 21. októbra 2002, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 6/2002 o dizajnoch spoločenstva[7] vo svojom článku 28 ods. 1 písm. b) body v) a vi) stanovuje:

„Návrh na výmaz podľa článku 52 nariadenia [č. 6/2002] musí obsahovať:

…

b) pokiaľ ide o dôvody, z ktorých sa pri návrhu vychádzalo:

…

7 Ú. v. ES L 341, 2002, s. 28; Mim. vyd. 13/031, s. 14, ďalej len „vykonávacie nariadenie“.

v) v prípade, ak dôvodom výmazu je skutočnosť, že zapísaný dizajn spoločenstva nespĺňa požiadavky uvedené v článku 5 alebo 6 nariadenia [č. 6/2002], označenie a vyobrazenie predošlých dizajnov, ktoré by mohli predstavovať prekážku novosti alebo osobitého charakteru zapísaného dizajnu spoločenstva, ako aj doklady dokazujúce existenciu takýchto skorších dizajnov;

vi) uvedenie faktov, dôkazov a argumentov predložených na podporu týchto dôvodov;

…“

III – Okolnosti predchádzajúce sporu

24. ESS je majiteľkou dizajnu Spoločenstva zapísaného pod číslom 000107834-0025, prihláseného 28. novembra 2003 (ďalej len „napadnutý dizajn“).

25. Napadnutý dizajn je vyobrazený takto:

26. Tento dizajn znázorňuje podľa tejto prihlášky „odtok sprchy (shower drain)“.

27. Dňa 3. septembra 2009 podala žalobkyňa, spoločnosť I-Drain, na EUIPO návrh na výmaz napadnutého dizajnu založený na článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002. V návrhu na výmaz žalobkyňa tvrdila, že napadnutý dizajn nespĺňal podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002, keďže časť tohto dizajnu, ktorá zostáva viditeľná počas bežného užívania, teda neperforovaná krycia platňa, sa nevyznačovala novosťou a osobitým charakterom.

28. Na podporu svojho návrhu na výmaz, a aby preukázala existenciu skoršieho zhodného dizajnu a jeho sprístupnenie verejnosti, žalobkyňa skopírovala výňatky z katalógov výrobkov podniku Blücher z rokov 1998 a 2000,[8] v ktorých sa nachádza tento obrázok (ďalej len „skorší dizajn“):

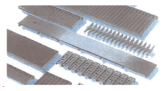

29. Rozhodnutím z 23. septembra 2010 výmazové oddelenie EUIPO vyhovelo návrhu na výmaz napadnutého dizajnu na základe článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, keďže sa domnievalo, že napadnutý dizajn nebol nový v zmysle článku 5 tohto nariadenia.

30. Výmazové oddelenie vychádzalo zo zásady, že jediným viditeľným prvkom napadnutého dizajnu bola po inštalácii jeho krycia platňa. Domnievalo sa teda, že táto krycia platňa bola zhodná s platňou nachádzajúcou sa v strede obrázka vyobrazeného v bode 28 vyššie a z tohto jediného dôvodu vyhovelo návrhu na výmaz.

31. ESS podala 15. októbra 2010 odvolanie proti rozhodnutiu výmazového oddelenia na základe článkov 55 až 60 nariadenia č. 6/2002.

8 Ďalej len „katalógy Blücher“.

32. Počas tohto konania účastníci konania uviedli nové skutočnosti a predložili nové dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré tretí odvolací senát EUIPO pripustil.

33. Rozhodnutím zo 4. októbra 2012 tento senát zrušil rozhodnutie výmazového oddelenia (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

34. Na rozdiel od výmazového oddelenia sa tretí odvolací senát EUIPO domnieval, že napadnutý dizajn sa skladal nielen z krycej platne obdĺžnikového tvaru, ale aj z bočných drážok a jemných vonkajších hrán odtoku sprchy. Porovnal teda tento dizajn so skorším dizajnom, ktorý sa podľa neho skladal „z veľmi jednoduchého obdĺžnikového odtoku sprchy zloženého z krycej platne s otvorom“ [9].

35. Práve na tomto základe sa tretí odvolací senát EUIPO domnieval, že napadnutý dizajn je nový v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002, keďže nebol zhodný so skorším dizajnom, pretože tieto dva dizajny vykazovali „ľahko vnímateľné“ rozdiely, ktoré neboli „ani minimálne, ani zložité na objektívne posúdenie“ [10].

36. Tretí odvolací senát EUIPO v dôsledku toho vrátil vec výmazovému oddeleniu.

IV – Konanie pred Všeobecným súdom

A – Dôvody uvádzané účastníkmi konania

37. Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 7. januára 2013 podala spoločnosť Group Nivelles žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia.

38. Na podporu tejto žaloby spoločnosť Group Nivelles uviedla jediný žalobný dôvod založený na pochybení, ktorého sa dopustil tretí odvolací senát EUIPO pri porovnaní napadnutého dizajnu so skorším dizajnom, ktorý uviedla na podporu svojho návrhu na výmaz. Podľa nej viedlo toto pochybenie tretí odvolací senát EUIPO k nesprávnemu záveru, podľa ktorého je napadnutý dizajn nový v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002. Na tento účel spoločnosť Group Nivelles predložila nový dokument, ktorý mal preukazovať, že napadnutý dizajn nie je nový. Žalobkyňa rovnako navrhla Všeobecnému súdu, aby zmenil sporné rozhodnutie.

39. Vo svojom vyjadrení k žalobe podanom do kancelárie Všeobecného súdu 15. júla 2013 spoločnosť ESS navrhla zrušenie sporného rozhodnutia z iného dôvodu než uviedla spoločnosť Group Nivelles v žalobe o neplatnosť. Spoločnosť ESS totiž tvrdila, že tretí odvolací senát EUIPO v bode 31 sporného rozhodnutia na jednej strane nijako nezohľadnil jej tvrdenia, ktoré mali preukazovať, že priemyselné využitie, na ktoré je určený výrobok, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, sa líšilo od priemyselného využitia napadnutého dizajnu, a na druhej strane svojej rozhodnutie v tejto súvislosti náležite neodôvodnil. [11] Spoločnosť ESS teda tvrdila, že tretí odvolací senát EUIPO nesprávne identifikoval skorší dizajn, čo ovplyvnilo posúdenie dôvodnosti návrhu na výmaz.

B – Napadnutý rozsudok

40. Napadnutý rozsudok sa skladá z troch častí.

9 Bod 31 sporného rozhodnutia.

10 Bod 32 sporného rozhodnutia.

11 Spoločnosť ESS zastáva názor, podľa ktorého skorší dizajn, ktorý uvádza spoločnosť Group Nivelles, vrátane dizajnu nachádzajúceho sa v katalógoch Blücher, nemôže spochybniť novosť a osobitý charakter napadnutého dizajnu, keďže sa týka odlišných výrobkov, a to odtokových žľabov na tekutiny určených na priemyselné využitie.

41. V jeho prvej časti, ktorá obsahuje body 15 až 35 tohto rozsudku, Všeobecný súd preskúmal otázky prípustnosti, ktoré nastolili spoločnosť ESS a EUIPO. Toto odôvodnenie nebolo spochybňované v rámci týchto odvolaní.

42. V druhej časti uvedeného rozsudku, ktorá sa skladá z bodov 36 až 92, Všeobecný súd preskúmal dva žalobné návrhy, ktoré uviedla spoločnosť Group Nivelles vo svojej žalobe o neplatnosť.

43. V prvom rade (body 36 až 88 napadnutého rozsudku) Všeobecný súd vyhovel jedinému žalobnému dôvodu, ktorý uviedla spoločnosť Group Nivelles.

44. V prvom rade Všeobecný súd v bodoch 59 až 70 tohto rozsudku rozhodol, že tretí odvolací senát EUIPO sa skutočne dopustil pochybenia pri svojom posúdení novosti napadnutého dizajnu, keď porovnal všetky viditeľné znaky tohto dizajnu s jediným prvkom skoršieho dizajnu, a v spornom rozhodnutí tak nevyvodil správne dôsledky z pochybenia, ktorého sa podľa neho dopustilo výmazové oddelenie. Táto argumentácia nie je v rámci týchto odvolaní spochybňovaná.

45. V bodoch 71 až 86 uvedeného rozsudku Všeobecný súd ďalej posúdil jednotlivé argumenty EUIPO a spoločnosti ESS, aby overil, či poslední uvedení spochybňujú toto posúdenie. Všeobecný súd všetky tieto argumenty odmietol a v tejto súvislosti uložil EUIPO novú povinnosť, ktorú EUIPO spochybňuje v rámci odvolania. Na základe tohto rozboru Všeobecný súd vyhovel jedinému dôvodu, ktorý spoločnosť Group Nivelles vzniesla v rámci svojej žaloby, a vyhovel návrhu tejto spoločnosti na vyhlásenie neplatnosti.

46. V druhom rade (body 89 až 92 napadnutého rozsudku) Všeobecný súd zamietol návrh spoločnosti Group Nivelles na zmenu sporného rozhodnutia, keď rozhodol, že nemohol namiesto inštancií EUIPO vykonať úplné preskúmanie novosti napadnutého dizajnu.

47. V tretej a poslednej časti tohto rozsudku, ktorá obsahuje jeho body 93 až 139, Všeobecný súd preskúmal incidenčný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorý uviedla spoločnosť ESS.

48. Po tom, čo Všeobecný súd v bode 100 uvedeného rozsudku skonštatoval, že tretí odvolací senát EUIPO dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, podujal sa Všeobecný súd v bodoch 102 až 133 tohto rozsudku preskúmať, či identifikácia presného výrobku, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, ktorý je uvádzaný na podporu návrhu na zrušenie, je relevantným kritériom na účely posúdenia novosti alebo osobitého charakteru napadnutého dizajnu. Na záver tejto analýzy dospel Všeobecný súd k záveru, že toto kritérium je naozaj relevantným kritériom na účely posúdenia osobitého charakteru napadnutého dizajnu. Následne rozhodol, že tretí odvolací senát EUIPO nesprávne posúdil výrobok nachádzajúci sa v strede obrázka priloženého k návrhu na výmaz ako „odtok sprchy“, a vyhovel tak návrhu na zrušenie podanému spoločnosťou ESS.

49. V napadnutom rozsudku teda Všeobecný súd vyhovel tak jedinému žalobnému dôvodu spoločnosti Group Nivelles, ako aj incidenčnému dôvodu spoločnosti ESS a v dôsledku toho zrušil sporné rozhodnutie. Naopak, Všeobecný súd zamietol návrh na zmenu tohto rozhodnutia, ktorý podala spoločnosť Group Nivelles.

V – Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

50. Vo svojom odvolaní vo veci C-405/15 P navrhuje EUIPO Súdnemu dvoru, aby zrušil napadnutý rozsudok a zaviazal spoločnosti Group Nivelles a ESS na náhradu nákladov, ktoré vynaložil.

51. Spoločnosť ESS navrhuje Súdnemu dvoru, aby vyhovel odvolaniu, pokiaľ ide o prvé dva dôvody, ktoré uvádza EUIPO, a aby zaviazal spoločnosť Group Nivelles na náhradu trov konania, ktoré vynaložil EUIPO. Rovnako navrhuje Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolanie, pokiaľ ide o tretí dôvod, ktorý uvádza EUIPO, a zaviazal EUIPO na náhradu trov konania, ktoré vynaložila ESS, pokiaľ ide o tento odvolací dôvod.

52. Spoločnosť Group Nivelles navrhuje Súdnemu dvoru, aby zamietol toto odvolanie a zaviazal EUIPO na náhradu trov konania, ktoré vynaložila.

53. Spojené kráľovstvo, ktorému bolo povolené vstúpiť do konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov EUIPO rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 20. januára 2016, navrhuje Súdnemu dvoru, aby zrušil napadnutý rozsudok, pričom navrhuje, aby EUIPO znášalo svoje vlastné trovy konania.

54. Vo svojom odvolaní vo veci C-361/15 P spoločnosť ESS navrhuje Súdnemu dvoru, aby čiastočne zrušil napadnutý rozsudok a zaviazal účastníka konania, ktorý nemal vo veci úspech, na náhradu trov odvolacieho konania.

55. EUIPO a spoločnosť Group Nivelles navrhujú Súdnemu dvoru, aby zamietol toto odvolanie a zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania, ktoré vynaložil každý z nich.

56. Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 8. júna 2016 boli veci C-361/15 P a C-405/15 P spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

VI – Úvodné pripomienky

57. V konaní o prejednávaných odvolaniach navrhujem Súdnemu dvoru, aby *ex offo* zohľadnil dôvod, ktorý považujem za dôvod týkajúci sa verejného poriadku, a to dôvod založený na tom, že Všeobecný súd nerešpektoval hranice svojho preskúmania zákonnosti tak, ako ho definuje článok 61 ods. 2 nariadenia č. 6/2002.

58. Z dôvodov, ktoré vysvetlím, si totiž myslím, že Všeobecný súd prekročil právomoci, ktoré sú mu zverené v rámci jeho preskúmania zákonnosti sporného rozhodnutia.

59. Porušenie pravidiel o právomoci patrí medzi porušenia podstatných formálnych náležitostí a ako také ho treba považovať za dôvod týkajúci sa verejného poriadku, ktorý musí byť preskúmaný *ex offo*. [12] Tieto pravidlá totiž majú garantovať základnú hodnotu právneho poriadku Únie, a to inštitucionálnu rovnováhu, ktorá vychádza zo zásady rozdelenia právomocí medzi EUIPO a Všeobecný súd, ktorú normotvorca vyjadril v článku 61 nariadenia č. 6/2002. Okrem toho tieto pravidlá sú zjavne stanovené v záujme spoločnosti vo všeobecnosti.

60. Súdny dvor, ktorého úlohou je zabezpečiť dodržiavanie práva, je teda povinný garantovať, aby Všeobecný súd, na ktorý je podaná žaloba o neplatnosť, neprekročil právomoci, ktoré mu zveril normotvorca v konaniach o žalobách podaných proti rozhodnutiam odvolacích senátov EUIPO.

12 Nedostatok právomoci pôvodcu napadnutého aktu musí byť podľa judikatúry zohľadnený súdom Spoločenstva *ex offo*. V tomto zmysle pozri rozsudky z 10. mája 1960, Nemecko/Vysoký úrad (19/58, EU:C:1960:19, s. 488); z 30. septembra 1982, Amylum/Rada (108/81, EU:C:1982:322, bod 28); z 13. júla 2000, Salzgitter/Komisia (C-210/98 P, EU:C:2000:397, body 56 a 57); z 27. februára 1992, BASF a i./Komisia (T-79/89, T-84/89 à T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 a T-104/89, EU:T:1992:26, bod 31); z 24. septembra 1996, Marx Esser et del Amo Martinez/Parlement (T-182/94, EU:T:1996:130, bod 44); z 28. januára 2003, Laboratoires Servier/Komisia (T-147/00, EU:T:2003:17, bod 45), a z 21. septembra 2005, Kadi/Rada a Komisia (T-315/01, EU:T:2005:332, bod 61).

61. Vo svojej judikatúre Súdny dvor niekoľkokrát potvrdil, že nedostatok právomoci pôvodcu napadnutého aktu predstavuje dôvod týkajúci sa verejného poriadku, ktorý môže, ba dokonca musí súd Únie vzniesť *ex offo*, aj keď to žiadny z účastníkov konania od neho nepožadoval. [13]

62. V tomto prípade uvádzam, že účastníci konania boli vyzvaní, aby v tejto súvislosti predložili svoje pripomienky.

63. Podľa môjho názoru preto neexistuje prekážka brániaca tomu, aby Súdny dvor *ex offo* preskúmal tento dôvod, ktorý považujem za dôvod týkajúci sa verejného poriadku.

VII – O dôvode týkajúcom sa verejného poriadku založenom na tom, že Všeobecný súd nerešpektoval hranice svojho preskúmania zákonnosti v rámci skúmania vedľajšieho dôvodu vzneseného zo strany ESS

64. Podľa článku 61 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 možno proti rozhodnutiam odvolacích senátov EUIPO podať žalobu na Všeobecný súd pre porušenie Zmluvy, tohto nariadenia alebo akéhokoľvek pravidla práva týkajúceho sa ich použitia.

65. Podľa judikatúry z tohto ustanovenia vyplýva, že Všeobecný súd môže zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie napadnuté žalobou iba vtedy, ak v čase svojho prijatia toto rozhodnutie trpelo niektorým z dôvodov zrušenia alebo zmeny uvedených v článku 61 ods. 2 tohto nariadenia. [14] Z toho vyplýva, že právomoc na zmenu priznaná Všeobecnému súdu neznamená, že mu je priznaná právomoc nahradiť posúdenie odvolacieho senátu EUIPO svojím vlastným posúdením, a tým menej právomoc vykonať posúdenie otázky, ku ktorej sa tento senát ešte nevyjadril. [15]

66. V rámci svojho preskúmania incidenčného dôvodu, ktorý vzniesla spoločnosť ESS, a najmä v bodoch 112 až 133 napadnutého rozsudku sa však Všeobecný súd podujal preskúmať, či použitie, na ktoré je určený výrobok, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, na ktorý sa odvoláva návrh na zrušenie, je skutočne relevantným faktorom na účely posúdenia novosti alebo osobitého charakteru napadnutého dizajnu, čo je otázka, ktorou sa tretí odvolací senát EUIPO v spornom rozhodnutí nezaoberal.

67. Je pravda, že v prejednávanej veci sa účastníci konania vyjadrovali k tejto otázke pred inštanciami EUIPO. [16] Výmazové oddelenie v bode 20 svojho rozhodnutia zamietlo toto tvrdenie, pričom vysvetlilo, že použitie, na ktoré je určený výrobok, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, nie je relevantným faktorom na účely porovnania dotknutých dizajnov, keďže nejde o faktor súvisiaci s vonkajšou úpravou výrobku.

68. Okrem toho spoločnosť ESS na Všeobecnom súde znovu obhajovala názor, podľa ktorého priemyselné využitie, na ktoré je určený výrobok, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, ovplyvňuje posúdenie dôvodnosti návrhu na výmaz. [17]

69. Ako to však Všeobecný súd výslovne uviedol v bode 111 napadnutého rozsudku, tretí odvolací senát EUIPO k tejto otázke „v [spornom] rozhodnutí neprijal… žiadne stanovisko“.

13 Rozsudok z 13. júla 2000, Salzgitter/Komisia (C-210/98 P, EU:C:2000:397, body 56 a citovaná judikatúra), ako aj uznesenie z 13. apríla 2011, Planet/Komisia (T-320/09, EU:T:2011:172, bod 41 a citovaná judikatúra).

14 Pozri analogicky rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT (C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 71).

15 Rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT (C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).

16 Pozri body 104 až 111 napadnutého rozsudku.

17 Pozri body 93 až 96 a 101 napadnutého rozsudku.

70. Keď sa teda Všeobecný súd podujal preskúmať články 5 až 7 nariadenia č. 6/2002 s prihliadnutím na tvrdenia prejednané a dôkazné prostriedky predložené pred tretím odvolacím senátom EUIPO, namiesto tohto senátu zmenil sporné rozhodnutie bez toho, aby najprv skonštatoval, že toto rozhodnutie je postihnuté niektorým z dôvodov zrušenia uvedených v článku 61 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 a predovšetkým, že je postihnuté vadou odôvodnenia.

71. Posúdenie Všeobecného súdu je v tomto veľmi protirečivé.

72. Spoločnosť ESS totiž vytýkala tretiemu odvolaciemu senátu EUIPO práve to, že neodôvodnil svoje rozhodnutie a že nezohľadnil jej tvrdenia týkajúce sa relevantnosti použitia, na ktoré je určený výrobok, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, na účely posúdenia novosti napadnutého dizajnu, v dôsledku čoho je toto rozhodnutie nezrozumiteľné. [18]

73. Všeobecný súd však dôrazne zamietol dôvod založený na nedostatku odôvodnenia sporného rozhodnutia, keď v bode 100 napadnutého rozsudku vyslovil, že sporné rozhodnutie „obsahuje v tejto súvislosti dostatočné odôvodnenie, keďže ako uvádza vo svojom bode 31, ide o ‘odtok sprchy’“.

74. Napriek tomu v nasledujúcich bodoch, teda v bodoch 101 až 133 tohto rozsudku, Všeobecný súd nielen podrobne skúma relevantnosť tohto faktora s prihliadnutím na tvrdenia prejednané a dôkazy predložené účastníkmi konania počas konania, a teda tak robí namiesto tretieho odvolacieho senátu EUIPO, ale takisto dospel k záveru, že tento faktor je relevantný na účely posúdenia individuálnej povahy spochybneného dizajnu.

75. Tento vnútorný rozpor v analýze Všeobecného súdu nesporne vyplýva z nedostatku odôvodnenia sporného rozhodnutia, ktorý Všeobecný súd ako taký nesankcionoval.

76. Podľa môjho názoru mal Všeobecný súd iba konštatovať nedostatok odôvodnenia sporného rozhodnutia a neprejudikovať posúdenie tvrdení prejednaných účastníkmi konania pred tretím odvolacím senátom EUIPO vykonané týmto senátom. [19]

77. Úlohou Všeobecného súdu je totiž ubezpečiť sa, že rozhodnutia vydávané odvolacími senátmi EUIPO sú odôvodnené v súlade s článkom 62 nariadenia č. 6/2002, pričom povinnosť odôvodnenia predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ako je to veľmi správne uvedené v bode 98 napadnutého rozsudku. Súdnemu dvoru, ktorý predstavuje posledný stupeň preskúmania, tak musí byť umožnené poznať spôsob, akým sa odvolací senát EUIPO vysporiadal s tvrdeniami vznesenými účastníkmi konania a dôvody, ktoré prípadne odôvodnili zamietnutie týchto tvrdení.

78. Hoci sa v prejednávanej veci nachádzame na treťom a poslednom stupni opravného konania, [20] treba uviesť, že zatiaľ nepoznáme dôvody, pre ktoré tretí odvolací senát EUIPO odmietol tvrdenia účastníkov konania týkajúce sa relevantnosti použitia, na ktoré je určený výrobok, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, na účely posúdenia novosti dizajnu.

79. Vzhľadom na neurčitosť znenia sporného rozhodnutia teda Všeobecný súd nemohol pristúpiť k takému preskúmaniu bez toho, aby predtým zrušil toto rozhodnutie pre nedostatok odôvodnenia.

18 Pozri body 93 a 96 napadnutého rozsudku.

19 Všeobecný súd navyše zaujal tento postoj pri preskúmaní návrhov na zmenu, ktoré podala spoločnosť Group Nivelles (bod 91 napadnutého rozsudku).

20 Rozhodnutie výmazového oddelenia bolo napadnuté prvým opravným prostriedkom pred tretím odvolacím senátom EUIPO a rozhodnutie vydané týmto senátom bolo napadnuté pred Všeobecným súdom, ktorého rozsudok je predmetom odvolania.

80. Keď Všeobecný súd vykonal analýzu uvedenú v bodoch 112 až 133 namiesto tretieho odvolacieho senátu EUIPO, podľa môjho názoru tým prekročil hranice preskúmania zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov EUIPO, upraveného v článku 61 ods. 2 nariadenia č. 6/2002, čím prekročil svoje právomoci v rámci skúmania vedľajšieho dôvodu, ktorý v konaní pred ním vzniesla ESS.

81. Myslím si teda, že treba čiastočne zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd v bodoch 112 až 133 tohto rozsudku posudzoval, či identifikácia výrobku, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, je relevantným faktorom na účely posúdenia novosti alebo osobitého charakteru napadnutého dizajnu. [21]

82. Za týchto okolností navrhujem Súdnemu dvoru, aby neskúmal tretí dôvod odvolania, ktoré podal EUIPO (C-405/15 P), ako ani prvý dôvod odvolania, ktoré podala spoločnosť ESS (C-361/15 P), keďže tieto dôvody smerujú proti posúdeniu Všeobecného súdu uvedenému v bodoch 112 až 133 napadnutého rozsudku.

VIII – O odvolaní, ktoré podal EUIPO vo veci C-405/15 P

83. Na podporu svojho odvolania EUIPO uplatňuje tri dôvody.

84. Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd porušil článok 63 ods. 1 č. 6/2002 a nastoľuje otázku dôkazného bremena a vykonávania dôkazov v konaní o výmaze zapísaného dizajnu.

85. Druhý odvolací dôvod vychádza z toho, že Všeobecný súd porušil článok 5 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 25 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, pričom EUIPO napáda závery Všeobecného súdu týkajúce sa spôsobov preskúmania novosti spochybneného dizajnu.

86. Hoci sú argumenty, ktoré EUIPO vzniesol na podporu týchto dvoch odvolacích dôvodov, založené na rôznych právnych ustanoveniach, prekrývajú sa a smerujú proti bodom napadnutého rozsudku, ktoré treba vykladať spoločne. Tieto prvé dva odvolacie dôvody teda posúdim spoločne.

87. Nakoniec tretí odvolací dôvod vychádza z porušenia článkov 6 a 7 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 25 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, pričom EUIPO tentokrát spochybňuje argumentáciu Všeobecného súdu týkajúcu sa relevantnosti identifikácie výrobku, pre ktorý je použitý skorší dizajn alebo v ktorom je tento dizajn stelesnený, na účely posúdenia individuálnej povahy spochybneného dizajnu.

88. Vzhľadom na to, že tento odvolací dôvod smeruje proti odôvodneniu, ktoré má byť podľa môjho názoru zrušené, keďže Všeobecný súd nerešpektoval hranice súdneho preskúmania, navrhujem Súdnemu dvoru, aby ich neposudzoval.

21 Vo svojej judikatúre Súdny dvor obmedzil rozsah súdneho preskúmania rozhodnutí odvolacieho senátu EUIPO vykonávaného Všeobecným súdom v oblasti priemyselných dizajnov na preskúmanie zjavne nesprávneho posúdenia v prípadoch, keď má tento senát vykonať vysoko technické posúdenia odôvodňujúce, aby mu bola priznaná voľná úvaha [rozsudok z 18. októbra 2012, Neuman a Galdeano del Sel/Baena Grup (C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641, body 41 a 42, ako aj citovaná judikatúra)].

A – O prvom dôvode založenom na porušení článku 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 a o druhom dôvode založenom na tom, že Všeobecný súd porušil článok 5 tohto nariadenia týkajúci sa novosti dizajnu Spoločenstva v spojení s článkom 25 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia

89. Pred začatím analýzy týchto dôvodov treba uviesť, že príčinou sporu, ktorý dnes prejednáva Súdny dvor, je totiž nesprávna identifikácia skoršieho dizajnu nárokovaného v rámci návrhu na výmaz, keďže spoločnosť Group Nivelles nepredložila pred inštanciami EUIPO žiadny obrázok zobrazujúci celý odtokový systém pre tekutiny ponúkaný podnikom Blücher. [22]

90. Je teda treba mať na pamäti rámec, v ktorom oddelenie EUIPO posudzovalo novosť spochybneného dizajnu, a spôsob tohto posúdenia.

91. V rámci svojho návrhu na výmaz totiž žalobkyňa zobrazila časť dizajnu, ktorú považovala za viditeľnú pri bežnom užívaní a to kryciu platňu, zobrazenú v katalógoch Blücher takto:

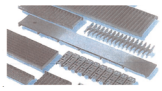

92. Výmazové oddelenie sa domnievalo, že jedinou viditeľnou časťou napadnutého dizajnu bola po inštalácii jeho krycia platňa zobrazená takto:

93. Toto oddelenie sa domnievalo, že táto krycia platňa bola zhodná s platňou vyobrazenou v skoršom dizajne a na tomto základe vyhovelo návrhu na výmaz, ktorý podala spoločnosť I-Drain.

94. Tretí odvolací senát EUIPO sa domnieval, že po nainštalovaní zostávajú viditeľné ďalšie časti odtoku sprchy predstavovaného sporným dizajnom. Porovnal teda napadnutý dizajn, ktorý sa skladá z krycej platne obdĺžnikového tvaru, ale aj z bočných drážok a jemných vonkajších hrán odtoku sprchy, s jedinou krycou platňou zobrazenou v skoršom dizajne, a tak dospel k záveru, že nie sú zhodné a zrušil rozhodnutie výmazového oddelenia.

95. Spoločnosť Group Nivelles potom podala na Všeobecný súd v prílohe A.9 svojho návrhu na začatie konania (číslovaná s. 76 tejto prílohy) nový dokument vyobrazujúci úplný obrázok odtokového systému pre tekutiny tak, ako ho ponúka podnik Blücher. Všeobecný súd správne považoval tento dokument za neprípustný.

96. Vo vyjadrení predloženom Všeobecnému súdu EUIPO tvrdil, že sa spoločnosti Group Nivelles nepodarilo preukázať existenciu dizajnu, ktorý by bol skorší ako spochybnený dizajn a mal všetky znaky posledného uvedeného.

22 Ako vyplýva z bodov 68 a 76 napadnutého rozsudku, ktoré EUIPO nenapadol, úplný obrázok tohto systému predložila spoločnosť ESS vo svojich pripomienkach podaných na výmazové oddelenie. Až v prílohe svojho návrhu na začatie konania predložila spoločnosť Group Nivelles tento obrázok Všeobecnému súdu, ktorý oprávnene považoval tento dokument za neprípustný (pozri body 21 až 24 napadnutého rozsudku).

97. V rámci skúmania tohto argumentu Všeobecný súd teda rozhodol v bodoch 77 až 79 napadnutého rozsudku takto:

„77 V každom prípade je potrebné uviesť, že všeobecnejšie za predpokladu, ak sporný dizajn tvorí viacero častí, musí sa považovať za sprístupnený verejnosti v zmysle článku 5 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, ak boli verejnosti sprístupnené všetky časti a bolo jasne uvedené, že tieto časti vytvárajú svojou vzájomnou kombináciou daný výrobok, čím sa umožnila identifikácia tvaru a znakov tohto dizajnu.

78 Inými slovami, nemožno prijať novosť sporného dizajnu v zmysle článku 5 nariadenia č. 6/2002, ak tento pozostáva len z kombinácie už verejnosti sprístupnených dizajnov, pri ktorých bola uvedená nevyhnutnosť ich spoločného použitia.

79 V prejednávanej veci to znamená, že v rozsahu, v akom z dôvodov uvedených… vyššie z katalógov Blücher jasne vyplýva, že krycia platňa nachádzajúca sa v strede obrázku… je určená na skombinovanie s nádržou a prípojkou odtoku, ktoré navrhol podnik Blücher a ktoré sa tiež nachádzajú v týchto katalógoch, aby spolu vytvorili celý odtokový systém tekutiny, prináleží [EUIPO] pri posúdení novosti sporného dizajnu porovnať najmä odtok tekutiny pozostávajúci z predmetnej krycej platne v kombinácii s ostatnými časťami odtokového systému tekutiny navrhnutými podnikom Blücher a to napriek tomu, že v uvedených katalógoch sa nenachádza žiadny obrázok takejto kombinácie.“

98. EUIPO na podporu prvého odvolacieho dôvodu tvrdí, že Všeobecný súd v bode 79 napadnutého rozsudku porušil článok 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, a to konkrétne zásady, ktoré sa uplatňujú v oblasti dôkazného bremena a vykonávania dôkazov v rámci konania o žalobe o neplatnosť zapísaného dizajnu, keď požadoval, aby EUIPO zostavil skorší dizajn na základe rôznych výňatkov z katalógov, ktoré boli priložené k návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

99. Na podporu druhého odvolacieho dôvodu EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 77 a 78 napadnutého rozsudku porušil pravidlá, ktorými sa riadi posudzovanie novosti dizajnu Spoločenstva uvedené v článku 5 nariadenia č. 6/2002, keď mu uložil povinnosť vzájomne prepojiť rôzne časti dizajnu, ktoré pritom boli sprístupnené verejnosti samostatne.

100. Tieto odvolacie dôvody treba posúdiť spoločne, keďže v rámci oboch je vznesená otázka zákonnosti tejto povinnosti z hľadiska hmotnoprávnych a procesných ustanovení nariadenia č. 6/2002.

101. Aj keď má okrem toho prvý odvolací dôvod spochybniť odôvodnenie Všeobecného súdu uvedené v bode 79 napadnutého rozsudku a druhým odvolacím dôvodom majú byť spochybnené závery Všeobecného súdu uvedené v bodoch 77 a 78 tohto rozsudku, tieto body treba preskúmať spoločne.

102. Body 78 a 79 napadnutého rozsudku je totiž treba vykladať vzhľadom na zásadu, ktorú Všeobecný súd uviedol v bode 77 tohto rozsudku. Uvedené jednoznačne vyplýva z výrazu „inými slovami“, ktorý Všeobecný súd použil v úvode bodu 78 uvedeného rozsudku, a zo slov „v prejednávanej veci to znamená“, ktoré Všeobecný súd uviedol v bode 79 napadnutého rozsudku, čím v danej veci vyvodil záver zo zásady, ktorú spomenul vyššie.

1. Tvrdenia účastníkov konania

a) O prvom odvolacom dôvode

103. EUIPO v podstate napáda spôsob, akým Všeobecný súd vykonal dôkazy predložené žalobkyňou na podporu jej návrhu na výmaz a závery, ktoré z toho vyvodil v bode 79 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o povinnosti, ktoré má EUIPO v rámci vykonávania dôkazov predložených navrhovateľom výmazu.

104. EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, keď v bodoch 74 a 79 napadnutého rozsudku rozhodol, že skorší dizajn uvádzaný na podporu návrhu na výmaz bol tvorený nielen jedinou krycou platňou, ktorá bola súčasťou skoršieho dizajnu, ale celým odtokovým systémom na tekutiny.

105. Všeobecný súd tak nahradil navrhovateľa výmazu, keď identifikoval, ktorý zo skorších dizajnov vyobrazených v katalógoch Blücher bol relevantný na účely posúdenia dôvodnosti návrhu na výmaz.

106. Všeobecný súd tým však nerešpektoval na jednej strane právomoci priznané EUIPO v rámci preskúmania návrhu na výmaz, uvedené v článku 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, a na druhej strane povinnosti navrhovateľa výmazu v prípade, ak chce preukázať existenciu skoršieho dizajnu, ktorý je zhodný alebo vyvoláva podobný celkový dojem, uvedené v článku 28 ods. 1 písm. b) body v) a vi) vykonávacieho nariadenia.

107. EUIPO tvrdí, že podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia, ako aj podľa zásad, ktoré stanovil Súdny dvor v bode 25 rozsudku z 19. júna 2014, Karen Millen Fashions[23], je navrhovateľ výmazu povinný v dokumentoch, ktoré predkladá, presne identifikovať, ktoré sú skoršie dizajny relevantné na účely začatého konania o výmaz. Neprináleží tak EUIPO, aby v rámci vykonávania dôkazov nahrádzal navrhovateľa výmazu.

108. Po prvé EUIPO nemôže založiť svoje rozhodnutie na dôkaze, ktorý žiadny z účastníkov konania nepredložil alebo na skoršom dizajne, na ktorý sa navrhovateľ výmazu výslovne neodvolal, ako je to v tomto prípade.

109. Po druhé neprináleží EUIPO, aby medzi všetkými dizajnmi zobrazenými v dokumentoch predložených navrhovateľom vyhľadával, ktorý skorší dizajn môže byť relevantný, pretože takýto postoj by zvýhodňoval jedného účastníka konania na úkor druhého a porušoval právo na obhajobu.

110. Po tretie aj keby dizajn zhodný s napadnutým dizajnom bol zobrazený v dokumentoch, ktoré predložil navrhovateľ výmazu, EUIPO nemôže *ex offo* založiť svoje rozhodnutie na tejto prednosti, ak navrhovateľ oprel svoju argumentáciu o iné dizajny.

111. V tomto prípade nevyplýva ani z návrhu na výmaz, ani z pripomienok, ktoré predložila spoločnosť Group Nivelles na výmazové oddelenie a zároveň na tretí odvolací senát EUIPO, že by tento podnik jasne identifikoval a označil v zmysle článku 28 ods. 1 písm. b) bodu v) vykonávacieho nariadenia celý odtokový systém na tekutiny ako skorší dizajn uvádzaný na podporu svojho návrhu na výmaz. Výmazové oddelenie tak obmedzilo porovnanie medzi napadnutým dizajnom a skorším dizajnom iba na kryciu platňu bez zohľadnenia ostatných znakov, ktoré tretí odvolací senát EUIPO následne považoval za relevantné na účely tohto porovnania, ako napríklad tvar nádrže a existencia bočných drážok.

112. EUIPO uvádza, že až v štádiu návrhu na začatie konania podaného na Všeobecný súd, teda neskoro, spoločnosť Group Nivelles označila celý odtokový systém na tekutiny. V dôsledku toho sa mal Všeobecný súd domnievať, že tým žalobkyňa zmenila predmet sporu pred odvolacím senátom EUIPO v zmysle článku 135 ods. 4 jeho rokovacieho poriadku.

113. Vo svojom vyjadrení sa spoločnosť ESS pripája k tvrdeniam EUIPO.

114. Spoločnosť Group Nivelles sa naopak domnieva, že EUIPO nesprávne preskúmava relevantné skutočnosti a navrhuje Súdnemu dvoru, aby zamietol tento dôvod ako nedôvodný.

23 C-345/13, EU:C:2014:2013.

b) O druhom odvolacom dôvode

115. EUIPO vznieslo na podporu druhého odvolacieho dôvodu dve výhrady.

116. V prvej výhrade EUIPO tvrdí, že odôvodnenie Všeobecného súdu uvedené v bodoch 77 a 78 napadnutého rozsudku je v rozpore s článkom 5 nariadenia č. 6/2002, keďže mu ukladá povinnosť vzájomne prepojiť rôzne časti dizajnu, ktoré boli sprístupnené verejnosti samostatne, ako v prípade krycej platne a nádrže, ktoré boli zverejnené na rôznych stranách toho istého katalógu.

117. EUIPO znovu odkazuje na rozsudok z 19. júna 2014, Karen Millen Fashions [24], v ktorom Súdny dvor potvrdzuje, pokiaľ ide o článok 6 nariadenia č. 6/2002, ktorý sa týka posúdenia individuálnej povahy dizajnu, že dizajn nemožno porovnávať s „kombináciou špecifických prvkov alebo častí skorších dizajnov, ale [s] individualizovanými a určitými skoršími dizajnmi“. Takéto posúdenie treba analogicky uplatniť na preskúmanie novosti dizajnu v zmysle článku 5 tohto nariadenia.

118. Okolnosť, že rôzne časti dizajnu, sprístupnené oddelene, sú určené na to, aby boli používané spolu, nemení tento záver. Spojenie týchto rôznych častí naozaj umožňuje vyvodiť vonkajšiu úpravu dizajnu, ale táto vonkajšia úprava je hypotetická alebo v každom prípade veľmi približná. Tak právna istota, ktorú je oprávnený očakávať majiteľ sporného dizajnu, ako aj pojem „zhody“ medzi dvoma dizajnmi v článku 5 nariadenia č. 6/2002, však bránia porovnávaciemu preskúmaniu založenému na hypotézach alebo približných odhadoch.

119. V rámci druhej výhrady EUIPO tvrdí, že analýza Všeobecného súdu sa navyše zakladá na skreslení skutkového stavu.

120. Porovnanie obrázkov, na ktoré odkazuje Všeobecný súd, a to obrázkov krycej platne a nádrže sprístupnených v katalógoch Blücher, ktoré predložila spoločnosť Group Nivelles a obrázka odtokového systému vyobrazeného v týchto katalógoch, ktorý predložila spoločnosť ESS, totiž neumožňuje identifikovať tvar a charakteristiky skoršieho dizajnu.

121. ESS tvrdí, že tento druhý dôvod by mal byť vyhlásený za dôvodný.

122. Spoločnosť Group Nivelles sa zase domnieva, že tento druhý dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný najmä vzhľadom na to, že EUIPO nesprávne vníma a vykladá rozsudok z 19. júna 2014, Karen Millen Fashions [25], a tiež nesprávne posudzuje skutkové okolnosti.

2. Preskúmanie

123. Z dôvodov, ktoré tu uvediem, sa domnievam, že Všeobecný súd sa v bodoch 77 až 79 napadnutého rozsudku naozaj dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

124. Všeobecný súd totiž nemôže podľa mňa požadovať od inštancií EUIPO, aby na účely svojho preskúmania rekonštruovali skorší dizajn na základe rôznych výňatkov z katalógov priložených k návrhu na výmaz, pretože takáto povinnosť je podľa môjho názoru v rozpore so znením a pôsobnosťou článku 3 nariadenia č. 6/2002, a preto nemôže patriť do rámca posúdenia novosti dizajnu v zmysle článku 5 tohto nariadenia, ani ako taká patriť k právomociam, ktoré inštanciám EUIPO zveruje článok 63 ods. 1 uvedeného nariadenia.

24 C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 26.

25 C-345/13, EU:C:2014:2013. Pozri najmä rozsudok z 19. apríla 2012, Artegodan/Komisia (C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 94 a citovaná judikatúra).

125. Podľa článku 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, preskúmanie, ktoré vykonávajú inštancie EUIPO v konaní o návrhu na výmaz, je obmedzené skutočnosťami, dôkazmi a tvrdeniami predloženými účastníkmi a návrhmi, o ktoré sa žiada.

126. Podľa tohto ustanovenia EUIPO nezohľadní iné skoršie dizajny, než sú výslovne uvedené navrhovateľom.[26] EUIPO sa tak domnieva, že mu neprináleží, aby na základe domnienok a dedukcií určil, ktorý skorší dizajn spomedzi dizajnov zobrazených v listinných dôkazoch navrhovateľa môže byť relevantný v prípade, keď navrhovateľ v tejto súvislosti neposkytne žiadne podrobnosti[27].

127. Treba mať na pamäti, že v konaní o návrhu na výmaz a v súlade so znením článku 52 ods. 2 nariadenia č. 6/2002[28] a článku 28 ods. 1 písm. b) vykonávacieho nariadenia je to v prvom rade účastník konania, ktorý namieta proti zápisu dizajnu, ktorému prináleží preukázať existenciu a zverejnenie skoršieho dizajnu, ktorý je zhodný alebo vyvoláva podobný celkový dojem.

128. V konaní o výmaz preto majiteľ skoršieho dizajnu musí preukázať po prvé, že tento dizajn je zhodný alebo vyvoláva podobný celkový dojem ako napadnutý dizajn, a po druhé, že skorší dizajn bol zverejnený.

129. Na vykonanie dôkazu môže slúžiť akýkoľvek dôkazný prostriedok a jeho výber zostáva na uvážení navrhovateľa.[29]

130. Článok 28 ods. 1 písm. b) body v) a vi) vykonávacieho nariadenia vyžadujú iba to, aby návrh na výmaz v prípade, keď sa zakladá na neexistencii novosti napadnutého dizajnu, obsahoval označenie a vyobrazenie skoršieho dizajnu, doklady preukazujúce predchádzajúce sprístupnenie takéhoto dizajnu verejnosti, ako aj uvedenie faktov, dôkazov a argumentov predložených na podporu návrhu.

131. Formulár umožňujúci podanie návrhu na výmaz má na tento účel osobitnú časť.[30]

132. Podľa článku 30 ods. 1 vykonávacieho nariadenia sa tieto náležitosti vyžadujú pod sankciou neprípustnosti, pričom však inštancie EUIPO majú napriek tomu možnosť najprv vyzvať navrhovateľa, aby odstránil zistené nedostatky.

26 Pozri *Usmernenia pre prieskum zapísaných dizajnov Spoločenstva – Skúmanie návrhov na výmaz dizajnu*, vydané EUIPO 23. marca 2016, bod 5.5.1.6, s. 34, piaty odsek, dostupné na internetovskej stránke EUIPO na tejto adrese: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_2_2016/examination_of_design_invalidity_applications_fr.pdf. Ďalej len „usmernenia EUIPO“.

27 Vo svojom rozhodnutí zo 4. októbra 2006 o návrhu na výmaz dizajnu Spoločenstva zapísaného pod číslom 000320809-0001 a predstavujúceho radiátor, tak výmazové oddelenie odmietlo zohľadniť rôzne dizajny radiátorov vyobrazené v katalógu, keďže navrhovateľ nespresnil, ktorý spomedzi vyobrazených dizajnov sa mal považovať za skorší dizajn (bod 10).

28 V súlade s týmto ustanovením musí byť návrh odôvodnený.

29 Pozri v tejto súvislosti rozsudok z 9. marca 2012, Coverpla/ÚHVT– Heinz-Glas (Flakón) (T-450/08, neuverejnený, EU:T:2012:117, body 21 až 25). Všeobecný súd potvrdil tento prístup vo svojich nedávnych rozsudkoch: rozsudky zo 7. novembra 2013, Budziewska/ÚHVT– Puma (skáčuca mačkovitá šelma) (T-666/11, neuverejnený, EU:T:2013:584, bod 24), z 15. októbra 2015, Promarc Technics/ÚHVT – PIS (Časť dverí) (T-251/14, neuverejnený, EU:T:2015:780, bod 31) a zo 14. júla 2016, Thun 1794/EUIPO – Adekor (Grafické dekoratívne symboly) (T-420/15, neuverejnený, EU:T:2016:410, body 26 a 27). Usmernenia EUIPO preberajú túto judikatúru do bodu 5.5.1.6, s. 34, druhý odsek.

30 Pozri formulár s názvom „Návrh na vyhlásenie neplatnosti zapísaného dizajnu Spoločenstva“ dostupný na internetovskej stránke EUIPO na tejto adrese:
https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_sk.pdf, ako aj vysvetlivky k tomuto formuláru, predovšetkým body 2.6 a 3, s. 4 a 5.

133. Vykonávacie nariadenie a usmernenia EUIPO [31] neobsahujú žiadne ďalšie podrobnosti týkajúce sa dôkazov, ktoré musí predložiť navrhovateľ výmazu, aby odôvodnil zverejnenie skoršieho dizajnu, ktorý je zhodný s napadnutým dizajnom alebo ktorý vyvoláva podobný celkový dojem. [32]

134. V prejednávanej veci nie je sporné, že navrhovateľka výmazu náležite neidentifikovala, ani nevyobrazila celý skorší dizajn, či už vo svojom návrhu na výmaz alebo počas konania pred inštanciami EUIPO. Navrhovateľka totiž vyobrazila iba časť dizajnu, ktorú považovala za viditeľnú počas bežného užívania, a to kryciu platňu.

135. Môže v tomto prípade Všeobecný súd vyžadovať od odvolacieho senátu EUIPO, aby zhojil tento nedostatok tým, že na účely svojho posúdenia zrekonštruuje skorší dizajn na základe rôznych výňatkov z katalógov Blücher priložených k návrhu na výmaz „a to napriek tomu, že v [predložených dokumentoch] sa nenachádza žiadny obrázok takejto kombinácie“ [33]?

136. Ja odpovedám, že nie.

137. Po prvé takáto povinnosť nerešpektuje znenie a pôsobnosť článku 3 nariadenia č. 6/2002 vykladaného v spojení s článkom 28 ods. 1 písm. b) bodom v) vykonávacieho nariadenia.

138. Podľa článku 3 nariadenia č. 6/2002 dizajn znamená „*vonkajšiu úpravu* celku alebo časti výrobku, ktorá vyplýva zo znakov, najmä *línií*, *obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov* samotného výrobku a/alebo jeho *zdobenia*“. [34]

139. Toto ustanovenie tak vyjadruje zásadu, podľa ktorej je právo k dizajnu právom majiteľa k „*vonkajšej úprave*“ výrobku, ktoré treba odlíšiť od práva k patentu, ktoré je právom majiteľa k vynálezu.

140. Treba mať na pamäti, že dizajn má estetickú funkciu, má za cieľ ozdobiť predmet, na ktorý sa použije, dať mu odlišný a rozoznateľný vzhľad, výzor, ktorý mu je vlastný prostredníctvom jeho línií, obrysov, tvaru alebo tiež osobitnej grafiky. [35]

141. Spresnenia uvedené v článku 3 nariadenia č. 6/2002 teda odkazujú na znaky vnímateľné voľným okom. [36]

31 Pozri usmernenia EUIPO, bod 3.9.2, s. 12, prvý a druhý odsek.

32 Všeobecný súd vyvodil rovnaký záver v rámci práva ochranných známok v rozsudku z 20. apríla 2005, Atomic Austria/ÚHVT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) (T-318/03, EU:T:2005:136, bod 39), pokiaľ ide o výklad článku 76 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES 1994, L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 46) a pravidla 16 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady č. 40/94 (Ú. v. ES 1995, L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), ktorých normatívny obsah v podstate zodpovedá obsahu článku 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 a článku 28 ods. 1 písm. b) vykonávacieho nariadenia.

33 Bod 79 napadnutého rozsudku.

34 Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

35 Pozri GREFFE, F. a GREFFE, P.: *Traité des dessins et modèles*. 9. vydanie, LexisNexis, Paris, 2014, body 87 a 88, s. 40.

36 Pozri RAYNARD, J., PY, E., a TRÉFIGNY, P.: *Droit de la propriété industrielle*. 5. vydanie, LexisNexis, Paris, 2016, bod 525, s. 304.

142. Keď normotvorca v článku 28 ods. 1 písm. b) bode v) vykonávacieho nariadenia vyžaduje „označenie a vyobrazenie predošlých dizajnov“, vyžaduje tým od navrhovateľa výmazu, aby vyobrazil presný, individualizovaný, určený a identifikovaný dizajn, ak použijem výraz obsiahnutý v bode 25 rozsudku z 19. júna 2014, Karen Millen Fashions.[37] V tomto rozsudku týkajúcom sa výkladu článku 6 nariadenia č. 6/2002 sa totiž Súdny dvor domnieval, že porovnanie, ktoré zahŕňa posúdenie osobitého charakteru dizajnu, nemôže spočívať na „kombináci[i] špecifických prvkov alebo častí skorších dizajnov, ale [na] individualizovaný[ch] a určitý[ch] skorší[ch] dizajn[och]“[38].

143. Tieto požiadavky sú podstatné na účely posúdenia dôvodnosti návrhu na výmaz.

144. Vyobrazenie stavu techniky musí totiž umožňovať určiť rozsah nárokovaného skoršieho práva a rovnako rozsah práv, ktorých sa oprávnene môže domáhať majiteľ napadnutého dizajnu.

145. Rozsah týchto práv sa určuje prostredníctvom odkazu na dizajn vyobrazený v návrhu na výmaz a nie prostredníctvom opisu alebo vysvetlivky, ktoré návrh sprevádzajú, sú nepovinné a bez akéhokoľvek právneho významu, na rozdiel od patentových nárokov. Ochrana priznaná dizajnu sa vzťahuje na dizajn tak, ako je vyobrazený a to, čo je uvedené vo vysvetlivkách, je iba informatívnym dodatkom.[39] Vyobrazenie skoršieho dizajnu preto musí samo osebe stačiť.

146. Navyše toto vyobrazenie musí odporcovi umožňovať, aby presne určil dekoratívne alebo estetické vlastnosti skoršieho dizajnu, ktorý mal napodobniť a podľa toho obhajoval to, že jeho dizajn je v skutočnosti originálny.

147. Napokon toto vyobrazenie musí umožňovať inštanciám EUIPO presne a určite identifikovať skorší dizajn, aby v súlade s článkami 5 až 7 nariadenia č. 6/2002 pristúpili k posúdeniu novosti a osobitého charakteru napadnutého dizajnu a k porovnaniu medzi dotknutými dizajnmi, ktoré toto posúdenie zahŕňa. Preskúmanie, či napadnutý dizajn skutočne nie je nový alebo nemá osobitý charakter, však zjavne vyžaduje mať k dispozícii presný a určitý skorší dizajn.

148. Na splnenie týchto cieľov je preto dôležité mať k dispozícii obrázok skoršieho dizajnu, pretože to vyplýva zo samotnej povahy predmetu, ktorý má nariadenie č. 6/2002 chrániť, a z dôvodu, pre ktorý je mu zabezpečená ochrana.

149. Tento obrázok musí umožňovať zachytiť vonkajšiu úpravu výrobku, v ktorom je dizajn stelesnený, ako definitívny celok, ktorý je rozoznateľný vďaka svojim líniám, obrysom, farbám, tvaru, textúre alebo aj vďaka svojmu zdobeniu alebo materiálom tak, ako to uvádza článok 3 tohto nariadenia.

150. Právo k dizajnu teda nemá chrániť myšlienku, ani dizajn, ktorý je pred realizáciou alebo ktorý je dielom rekonštrukcie, pretože v takýchto prípadoch nikto nedokáže zachytiť vonkajšiu podobu výrobku v tomto definitívnom a rozpoznateľnom celku, ktorý je mu vlastný. To je napokon dôvod, prečo podľa článku 4 tohto nariadenia môžu požívať ochranu iba viditeľné vlastnosti dizajnov.

151. To v dôsledku toho vylučuje akýkoľvek pokus o rekonštrukciu skoršieho dizajnu, navyše, keď sa žiadny obrázok takejto kombinácie nenachádza v predložených dokumentoch.

37 C-345/13, EU:C:2014:2013. V uvedenom bode Súdny dvor rozhodol, že „posúdenie osobitého charakteru dizajnu [v zmysle článku 6 nariadenia č. 6/2002] sa musí vykonať vo vzťahu k jednému alebo viacerým presným, individualizovaným, určeným a identifikovaným dizajnom medzi všetkými dizajnmi, ktoré boli predtým sprístupnené verejnosti“.

38 Rozsudok z 19. júna 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 26).

39 Pozri PASSA, J.: *Droit de la propriété industrielle, Tome 1: Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles*. Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Paris, 2006, bod 752, s. 710.

152. Takáto rekonštrukcia totiž bude obsahovať chyby, pretože bude nevyhnutne zahŕňať približné odhady v rozpore nielen so znením článku 3 nariadenia č. 6/2002, ale takisto s požiadavkami týkajúcimi sa posúdenia novosti dizajnu v zmysle článku 5 tohto nariadenia.

153. Napríklad v prejednávaných veciach vyplýva z bodov 64 a 65 napadnutého rozsudku, ktoré účastníci konania nenapadli, že ilustrácie predložené žalobkyňou v prílohe jej návrhu na výmaz zobrazovali rôzne typy krycej platne rôznych tvarov a rozmerov, ktoré možno kombinovať s nádržami a odtokmi, a tak vytvoriť kompletný odtokový systém pre tekutiny.

154. Ako však vykonať porovnanie dizajnov, ktoré so sebou prináša preskúmanie dôvodnosti návrhu na výmaz, ak vonkajšia úprava výrobku a predovšetkým charakteristiky jeho línií, obrysov, farieb a tvaru nie sú jasne rozoznateľné a identifikovateľné?

155. Rekonštrukcia, na ktorú sa má podľa Všeobecného súdu podujať EUIPO, môže podľa môjho názoru viesť k dizajnom, ktoré vykazujú rozdiely, ktoré nie sú nevyhnutne malé.

156. Takáto rekonštrukcia by teda neumožňovala zabezpečiť vhodné preskúmanie dôvodnosti návrhu na výmaz, keďže by neumožňovala zachytiť vonkajšiu podobu výrobku v zmysle článku 3 nariadenia č. 6/2002 a tak náležite vykonať porovnanie dotknutých dizajnov, ktoré ukladá článok 5 tohto nariadenia.

157. Ak Všeobecný súd v rozsudku z 9. marca 2012, Coverpla/ÚHVT– Heinz-Glas (Flakón) [40] rozhodol, že sprístupnenie skoršieho dizajnu verejnosti nemožno preukazovať na základe pravdepodobnosti alebo domnienok, ale musí spočívať na konkrétnych a objektívnych dôkazoch, ktoré preukazujú skutočné sprístupnenie skoršieho dizajnu na trhu, [41] potom sa táto zásada tým skôr musí uplatňovať na vyobrazenie tohto dizajnu.

158. V tejto súvislosti usmernenia EUIPO spresňujú, že keď vyobrazenie priložené k návrhu na výmaz neumožňuje adekvátne znázorniť skorší dizajn, čím znemožňuje akékoľvek porovnanie s napadnutým dizajnom, nejde o sprístupnenie v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. [42]

159. Zásada, ktorú vyvodzuje Všeobecný súd v bode 79 napadnutého rozsudku, je v skutočnosti inšpirovaná skôr patentovým právom k vynálezu ako právom k dizajnom, [43] pretože tento jeho prístup sa snaží priznať výhradnosť k typu odtokového systému pre tekutiny, ktorý môže mať rôznu vonkajšiu úpravu.

160. To je však v rozpore so znením a dosahom článku 3 nariadenia č. 6/2002.

40 T-450/08, neuverejnený, EU:T:2012:117, body 21 až 25.

41 Pozri bod 24 tohto rozsudku, ako aj bod 5.5.1.6, s. 34, tretí odsek usmernení EUIPO. Analogicky pozri rozsudok zo 7. júna 2005, Lidl Stiftung/ÚHVT – REWE-Zentral (Salvita) (T-303/03, EU:T:2005:200, bod 38 a citovaná judikatúra).

42 Pozri usmernenia EUIPO, bod 5.5.6.1, s. 34, šiesty odsek. K tomuto je zaujímavé odkázať na rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 10. marca 2008 vo veci R 586/2007-3, „Ražne“ a predovšetkým na nasledujúce body:

„23. Druhá námietka sa týka kvality obrázku barbecue Cinders uvedeného (rovnako) v oboch časopisoch a propagačných brožúrach Cinders Barbecues….

24. Tento obrázok zobrazuje barbecue, ktorého platňa na pečenie je úplne pokrytá mäsom. Výmazové oddelenie však bolo schopné rozlíšiť „štyri oddelené grilovacie plochy“. Obrázok sa rozmazal v dôsledku nadmerného zväčšenia, *takže správna konfigurácia barbecue nie je ľahko viditeľná*, ale výmazové oddelenie konštatovalo: „charakteristicky tvarované krajné platne“ (bez bližšieho spresnenia). *Odvolací senát nie je presvedčený, že by obrázok – ktorý je jediným relevantným dôkazom sprístupnenia – potvrdzoval tieto konštatovania, a ešte menej umožňuje spoľahlivé porovnanie so sporným dizajnom na účely posúdenia celkového dojmu, ktorý vytvárajú u informovaného užívateľa.*

…26. Z toho vyplýva, že tento obrázok, ktorý nepredstavuje riadne skorší dizajn, čím sa znemožňuje aj akékoľvek porovnanie so sporným dizajnom, nepredstavuje sprístupnenie na účely článku 7 ods. 1 nariadenia č. 6/2002“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

43 Opis priložený k patentovej prihláške obsahuje najmä vysvetlenie vynálezu, tak ako je uvedený v patentových nárokoch, opis prípadných výkresov, podrobné vysvetlenie aspoň jedného spôsobu uskutočnenia vynálezu sprevádzané príkladmi, uvedenie spôsobu, akým možno vynález priemyselne využiť.

161. V dôsledku toho povinnosť, ktorú uložil Všeobecný súd v bode 79 napadnutého rozsudku, ktorá je založená na úvahách, ktoré Všeobecný súd prijal v bodoch 77 a 78 tohto rozsudku, nemôže byť súčasťou preskúmania, ktoré inštancie EUIPO musia vykonať podľa článku 5 a článku 63 ods. 1 uvedeného nariadenia.

162. Napriek tomu to neznamená, že inštancie EUIPO sú povinné zostať pasívne v prípade, keď tak, ako v prejednávanej veci, navrhovateľ výmazu vyobrazil iba časť dizajnu, ktorú považoval za viditeľnú pri bežnom užívaní.

163. Článok 65 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, ktorý sa týka dokazovania „*v akomkoľvek konaní pred [EUIPO]*“,[44] totiž upravuje demonštratívny zoznam spôsobov predkladania alebo získavania dôkazov.[45]

164. Napriek obmedzeniam uvedeným v článku 63 ods. 1 tohto nariadenia preto inštancie EUIPO môžu v konaní o návrhu na výmaz vykonávať dokazovanie a teda vypočúvať účastníkov konania alebo svedkov, požadovať informácie alebo predloženie dokumentov a dôkazných prostriedkov alebo aj vyžiadať znalecký posudok.

165. V prejednávaných veciach tak z bodu 68 napadnutého rozsudku, ktorý účastníci konania nenapadli, vyplýva, že vyobrazenie dizajnu znázorňujúce celý odtokový systém pre tekutiny ponúkaný podnikom Blücher, predložila spoločnosť ESS v prílohe jej pripomienok pred výmazovým oddelením. Tento dokument mal preukazovať priemyselné uplatnenie tohto odtokového systému pre tekutiny.

166. Inštancie EUIPO teda mali k dispozícii vyobrazenie celého odtokového systému pre tekutiny ponúkaného uvedeným podnikom.

167. V rámci svojho dokazovania vo veci a vzhľadom na to, že tretí odvolací senát EUIPO:

– dospel k záveru, že výmazové oddelenie nesprávne porovnalo iba kryciu platňu obsiahnutú v napadnutom dizajne s jedinou krycou platňou vyobrazenou žalobkyňou, a

– v dôsledku toho zohľadnil na účely tohto porovnania, že napadnutý dizajn sa skladá z krycej platne, ale tiež z bočných drážok a vonkajších hrán odtoku sprchy,

tento senát mohol, ako správne uviedol Všeobecný súd v bode 79 napadnutého rozsudku, ľahko zistiť, vzhľadom na výňatky z katalógov Blücher, ktoré predložila spoločnosť Group Nivelles, že krycia platňa vyobrazená touto spoločnosťou bola určená na skombinovanie s nádržami a prípojkami odtoku rovnako ako krycia platňa vyobrazená v napadnutom dizajne.

168. Tretí odvolací senát EUIPO teda mohol:

– buď požiadať spoločnosť Group Nivelles, aby poskytla dodatočné vyobrazenia skoršieho dizajnu tak, ako je stelesnený v celom odtokovom systéme pre tekutiny. Táto spoločnosť napokon ponúkla tretiemu odvolaciemu senátu EUIPO, že poskytne ukážky výrobkov zobrazených v priložených dokumentoch, odlišné od tých, ktoré už predložila, ak by mal senát nariadiť pojednávanie. V tejto súvislosti sa odvolací senát domnieval, že ústne konanie nebolo potrebné, keďže usúdil, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na prijatie rozhodnutia[46];

44 Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

45 Ako v práve ochranných známok článok 76 ods. 1 nariadenia č. 40/94.

46 Body 18 až 24 sporného rozhodnutia.

– alebo sa odvolať na vyobrazenie dizajnu znázorňujúce celý odtokový systém pre tekutiny ponúkaný podnikom Blücher predložené spoločnosťou ESS, prípadne opätovne otvoriť ústnu časť konania tak, aby bolo zaručené dodržanie práva na obhajobu účastníkov konania o výmaz a procesná spravodlivosť.

169. Nemyslím si, že tieto iniciatívy prekračovali právomoci, ktoré sú odvolaciemu senátu zverené v rámci článku 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

170. Práve naopak, v rámci daného konania tretí odvolací senát EUIPO neváhal využiť rozhodovaciu právomoc, ktorú mu zveruje článok 63 ods. 2 tohto nariadenia, a preskúmal všetky dodatočné skutočnosti, dôkazy a tvrdenia uplatnené oboma účastníčkami konania, dokonca aj tie, ktoré boli predložené oneskorene, aby doplnil skutočnosti a dôkazy, ktoré už predložili počas konania o výmaze. [47]

171. Navyše tieto opatrenia dokonale zapadali do rámca spôsobov predkladania alebo získavania dôkazov uvedených v článku 65 ods. 1 tohto nariadenia.

172. V tejto súvislosti treba poznamenať, že judikatúra vykladá pravidlá právomoci EUIPO veľmi dynamicky. Odkazujem najmä na to, ako Všeobecný súd vykladá články 74 a 76 nariadenia č. 40/94. Tieto ustanovenia, ktoré upravujú právomoci EUIPO v rámci námietkového konania proti ochrannej známke Únie, sú formulované rovnako ako ustanovenia, ktoré upravujú právomoci EUIPO v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti dizajnu Spoločenstva.

173. V rozsudku z 20. apríla 2005, Atomic Austria/ÚHVT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) [48], týkajúcom sa konania o námietke proti zápisu ochrannej známky Spoločenstva, tak Súd prvého stupňa rozhodol, že EUIPO sa nemôže zbaviť povinnosti posúdiť skutočnosti a predložené dokumenty v celom rozsahu tým, že uvedie, že prináleží namietateľovi, aby mu z vlastného podnetu dodal na podporu svojej námietky podrobné informácie a dôkazy. [49] Obmedzenie skutkového základu preskúmania, ktoré vykonáva EUIPO, a dispozičná zásada, podľa ktorej majú účastníci konania právo začať konanie a určiť jeho obsah, teda nevylučujú, aby EUIPO okrem skutočností, ktoré výslovne uviedla spoločnosť Group Nivelles, zvážil všetky informácie poskytnuté účastníkmi konania.

174. Vzhľadom na tieto skutočnosti, hoci vyslovujem poľutovanie nad tým, že tretí odvolací senát EUIPO neprijal opatrenia na vykonanie dokazovania, ktoré sa vyžadovali na to, aby mal k dispozícii vyobrazenie celého odtokového systému pre tekutiny ponúkaného podnikom Blücher, zároveň platí, že na rozdiel od toho, čo vyslovil Všeobecný súd v bode 79 napadnutého rozsudku, mu neprináležalo, aby zhojil túto vadu tým, že by na účely svojho posúdenia rekonštruoval skorší dizajn na základe rôznych výňatkov z katalógov Blücher priložených k návrhu na výmaz.

175. Vzhľadom na tieto úvahy sa domnievam, že sa Všeobecný súd v bodoch 77 až 79 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď požadoval, aby EUIPO pre potreby svojho posúdenia zostavil skorší dizajn na základe rôznych výňatkov z katalógov Blücher, ktoré boli priložené k návrhu na vyhlásenie neplatnosti, a keď v rámci tohto posúdenia relativizoval význam skutočnosti mať k dispozícii obrázok nárokovaného skoršieho dizajnu.

176. Vzhľadom na tento záver podľa môjho názoru netreba skúmať výhradu založenú na skreslení skutkových okolností, ktorú vzniesol EUIPO na podporu svojho druhého odvolacieho dôvodu.

47 Pozri body 20 až 24 sporného rozhodnutia.

48 T-318/03, EU:T:2005:136.

49 Pozri bod 38 tohto rozsudku.

177. Hoci Všeobecný súd pri svojej argumentácii porušil právo Únie, nedomnievam sa, že tento záver môže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku v plnom rozsahu.

178. Záver, ktorý Všeobecný súd vyvodil, pokiaľ ide o zákonnosť sporného rozhodnutia, sa totiž opiera o iné dôvody samostatne rozvinuté v bodoch 60 až 70 napadnutého rozsudku.[50]

179. Práve o tieto dôvody, ktoré účastníci konania nespochybňujú, sa opiera výrok napadnutého rozsudku.

180. Všeobecný súd v bodoch 60 a 61 tohto rozsudku správne konštatoval, že sa tretí odvolací senát EUIPO skutočne dopustil pochybenia v rámci posudzovania novosti spochybneného dizajnu, keď porovnal všetky viditeľné znaky tohto dizajnu s jediným prvkom skoršieho dizajnu, a v spornom rozhodnutí tak nevyvodil správne dôsledky z pochybenia, ktorého sa podľa neho dopustilo výmazové oddelenie.

181. V tejto súvislosti je pravda – ako rozhodol Všeobecný súd v bode 62 uvedeného rozsudku –, že „je pri posúdení novosti sporného dizajnu nevyhnutné porovnať jeho viditeľné znaky po inštalácii s viditeľnými znakmi skoršieho dizajnu, ktorého časť tvorí vyššie uvedená krycia platňa, po inštalácii“.

182. Všeobecný súd takisto v bode 62 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že „preskúmanie skutočností predložených účastníkmi konania [EUIPO] *môže v každom prípade viesť len k záveru*, že krycia platňa nachádzajúca sa v strede obrázku [pripojeného k návrhu na výmaz] predstavuje iba časť odtokového systému tekutiny“.[51] Analýza dôkazov, ktoré účastníci konania predložili oddeleniam EUIPO, a ktorú Všeobecný súd vykonal v bodoch 63 až 69 tohto rozsudku, je presvedčivá a stotožňujem sa úplne s jeho názorom, podľa ktorého EUIPO mohol vzhľadom na tieto dôkazy len konštatovať, že navrhovateľ výmazu v návrhu na vyhlásenie neplatnosti neuviedol posudzovanú časť zariadenia pre odvod kvapalín.

183. Toto odôvodnenie môže samo osebe podporiť záver Všeobecného súdu, že sa tretí odvolací senát EUIPO pri posudzovaní novosti spochybneného dizajnu skutočne dopustil pochybenia, ktoré je dôvodom na zrušenie sporného rozhodnutia.

184. Ako v tejto súvislosti jasne vyplýva z bodov 71 a 86 uvedeného rozsudku, toto odôvodnenie je nezávislé od úvah, ktoré Všeobecný súd spomenul v bodoch 72 až 85 napadnutého rozsudku v reakcii na argumenty EUIPO a spoločnosti ESS, a konkrétne od odôvodnenia, ktoré uviedol v bodoch 77 až 79 uvedeného rozsudku.[52]

185. Aj keby za týchto podmienok z posúdenia oboch odvolacích dôvodov, ktoré uplatnil EUIPO, vyplynulo, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, tento záver podľa môjho názoru nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku.

B – O treťom odvolacom dôvode založenom na porušení článkov 6 a 7 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkom 25 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia

186. Ako som uviedol v bode 88 týchto návrhov, keďže tretí odvolací dôvod smeruje proti dôvodom, ktoré navrhujem zrušiť z dôvodu, že Všeobecný súd porušil hranice svojho súdneho preskúmania, netreba skúmať tento dôvod.

50 Pozri analogicky rozsudok z 10. júla 2014, Nikolaou/Dvor audítorov (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, bod 38).

51 Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

52 Pozri v tejto súvislosti bod 45 týchto návrhov.

187. Vzhľadom na všetky tieto úvahy pripomínam, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že aj keď odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje znaky porušenia práva Únie, ale jeho výrok sa z iných právnych dôvodov javí ako opodstatnený, odvolanie musí byť zamietnuté.[53]

188. Súdnemu dvoru teda navrhujem, aby odvolanie, ktoré podal EUIPO, zamietol a zaviazal ho podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora na náhradu trov konania.

IX – O odvolaní, ktoré podala ESS vo veci C-361/15 P

189. Na podporu svojho odvolania spoločnosť ESS uvádza dva odvolacie dôvody.

190. V rámci prvého dôvodu vyslovuje spoločnosť ESS výhrady voči analýze Všeobecného súdu týkajúcej sa relevantnosti použitia, na ktoré je určený výrobok, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, na účely posúdenia novosti a osobitého charakteru napadnutého dizajnu. Tento prvý dôvod sa skladá z troch častí, v rámci ktorých spoločnosť ESS napáda úvahy Všeobecného súdu v bodoch 115 až 123 a 133 napadnutého rozsudku z hľadiska článkov 5 a 6, ako aj článku 7 ods. 1 a článkov 10 a 19, ako aj článku 36 ods. 6 nariadenia č. 6/2002.

191. Druhý dôvod sa zakladá na porušení článku 61 tohto nariadenia, pričom spoločnosť ESS tvrdí, že Všeobecný súd v bode 137 napadnutého rozsudku prekročil hranice svojho súdneho preskúmania.

A – O prvom dôvode založenom na tom, že Všeobecný súd porušil články 5 a 6, ako aj článok 7 ods. 1 a články 10 a 19, ako aj článok 36 ods. 6 nariadenia č. 6/2002

192. Tento prvý dôvod má spochybniť posúdenie Všeobecného súdu, ktoré považujem za posúdenie vykonané mimo hraníc jeho preskúmavania zákonnosti.

193. Z dôvodov, ktoré som vysvetlil v bodoch 64 až 82 týchto návrhov, preto netreba preskúmať tento odvolací dôvod.

B – O druhom dôvode založenom na tom, že Všeobecný súd nerešpektoval hranice svojho preskúmania zákonnosti

1. Tvrdenia účastníkov konania

194. V rámci druhého dôvodu sa spoločnosť ESS domnieva, že Všeobecný súd prekročil hranice preskúmania zákonnosti, ktoré môže vykonať podľa článku 61 nariadenia č. 6/2002, keď v poslednej vete bodu 137 napadnutého rozsudku tvrdil, že „v rozpore s tým, čo sa zdá, že predpokladá vedľajší účastník konania [že krycie platne majú priemyselné využitie], to však neznamená, že sa nemôžu použiť aj na iných miestach, najmä v sprche, kde musia bežne znášať oveľa menšie zaťaženie“.

195. Podľa spoločnosti ESS sa totiž tretí odvolací senát EUIPO nevyjadroval ani k záťažovým triedam uvedeným v katalógoch Blücher (alebo k ich významu), ani k ich relevantnosti pri posúdení novosti alebo osobitého charakteru napadnutého dizajnu. Spoločnosť ESS dodáva, že táto posledná veta bodu 137 napadnutého rozsudku bola pre jeho záver nepotrebná.

196. Spoločnosť Group Nivelles a EUIPO sa domnievajú, že treba vysloviť, že druhý dôvod je nedôvodný, pretože Všeobecný súd nenahradil posúdenie tretieho odvolacieho senátu EUIPO.

53 Pozri najmä rozsudok z 19. apríla 2012, Artegodan/Komisia (C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 94 a citovaná judikatúra).

2. Preskúmanie

197. Navrhujem Súdnemu dvoru, aby bez ďalšieho zamietol tento dôvod ako neúčinný.

198. Na úvod treba pripomenúť, že v bode 138 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že tretí odvolací senát EUIPO nesprávne posúdil kryciu platňu nachádzajúcu sa v strede obrázka priloženého k návrhu na výmaz ako „odtok sprchy“, keďže sa „nikde v spise“ neuvádzalo, že táto platňa je určená výlučne a zásadne len na použitie ako časť odtoku sprchy.

199. Ako to jasne vyplýva z výrazov použitých v bode 138 napadnutého rozsudku, tento záver sa opiera o posúdenie dokumentov predložených inštanciám EUIPO, ktoré sa nachádza v bodoch 135 až 137 napadnutého rozsudku. Posledná veta bodu 137 tohto rozsudku sa predsa len líši, ako to preukazuje použitie spojky „však“, keďže Všeobecný súd nijako nepreskúmava obsah katalógov Blücher, ale vykonáva nadbytočné posúdenie.

200. Toto posúdenie v žiadnom prípade neodôvodňuje záver, ktorý Všeobecný súd vyvodzuje v bode 138 napadnutého rozsudku, čo napokon výslovne vyplýva z výrazu „je pravda, že…“ použitého v tomto bode a čo navyše výslovne pripúšťa spoločnosť ESS, keď zdôrazňuje, že toto posúdenie bolo „nepotrebné“. [54]

201. Tento druhý dôvod založený na tom, že Všeobecný súd nerešpektoval hranice svojho preskúmania zákonnosti, treba preto zamietnuť.

202. Vzhľadom na všetky tieto úvahy preto navrhujem Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolanie, ktoré podala spoločnosť ESS a zaviazal ju na náhradu trov konania na základe článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku.

X – Návrh

203. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem Súdnemu dvoru, aby rozhodol takto:

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 13. mája 2015, Group Nivelles/ÚHVT – Easy Sanitairy Solutions (Sprchový odtokový žľab) (T-15/13, EU:T:2015:281) sa zrušuje v rozsahu, v akom Všeobecný súd v bodoch 112 až 133 tohto rozsudku posúdil, či je identifikácia výrobku, v ktorom je stelesnený skorší dizajn, uplatnený na podporu návrhu na vyhlásenie neplatnosti, relevantným faktorom na účely posúdenia novosti alebo individuálnej povahy spochybneného dizajnu, keďže Všeobecný súd v tejto súvislosti prekročil hranice preskúmania zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) upraveného v článku 61 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch Spoločenstva.

2. Odvolania sa zamietajú.

3. Vo veci C-361/15 P je Easy Sanitary Solutions BV povinná nahradiť trovy konania.

4. Vo veci C-405/15 P je EUIPO povinný nahradiť trovy konania, pričom Spojené kráľovstvo, vedľajší účastník konania v tejto veci, znáša svoje vlastné trovy konania.

54 Pozri bod 57 odvolania.